

L'aventura de llegir

La història. En algun lloc de la costa Atlàntica francesa, ahir. Natanaël, nen de 7 anys que encara no sap llegir, en morir l'àvia Eleanor de 99 anys, rep l'herència d'una gran biblioteca de contes infantils, que cau en poder d'un desaprensiu antiquari, però els personatges dels contes li demanen ajut.

La pel·lícula. Darrerament s'estrenen dibuixos animats extramurs de Walt Disney, Pixar i Dreamworks. També hi ha *dibus* a la resta de l'imperi ianqui.

Aquesta setmana ens ha arribat, amb dos inexplicables anys de retard, la molt estimable producció francesa *Kerity, la maison des contes* doblada al català i dirigida pel ninotaire Dominique Monfery (París, 1965) que tot i haver-se fet un nom com supervisor a la Disney, ara se'n desmarca amb un film que se situa a les antípodes. Per aconseguir-ho s'empara en el fascinant món visual de la il·lustradora francesa Rébecca Dautremer, que inspira les aventures èpiques del petit analfabet Natanaël perdut (i empetitit) enmig la galeria d'herois i heroïnes com Alcía, Pinotxo, Peter Pan, la Ventafocs, el Gat amb botes, el capità Garfi, la fada Malvada, l'Ogre pantagruèlic... El batibull audiovisual va de perles per aixecar un relat a favor del plaer (solitari) de la lectura i de com la imaginació en surt excitada a partir dels llibres, autèn-

tics oceans de lletres i símbols, que (només) reclamen l'acte de deixar-se seduir des de les portades. Ho he dit?, *Kerity* rescata un cert gust artesanal, per tant imperfecte, en la manera de presentar, moure i, així mateix, emocionar, els ulls dels petits espectadors, amos i senyors receptors del film. Que la cosa hauria pogut estar més trepidant? I tant. Més agosarada? Potser. Menys didàctica? També. Amb tot, que el llegir no ens faci perdre l'escriure. Malgrat posi en evidència

Kerity, la casa dels contes

Director: Dominique Monfery. Foto: Léo Hallday.
Música: Christophe Héral.
França, 2009. 79'. JC Alpicat, Urgell Mollerussa.

els greuges comparatius dels il·lustrats, el film els hi perdona la vida en favor de la imatge. Quanta gent que sap llegir continua sent d'analfabeta?

La imatge. Natanaël nedant en un mar de lletres i tinta.

La frase. "Que sigui inventat no vol dir que no existeixi", resa la frase màgica. És el miracle laic de la lectura. Alcía existeix quan algú la llegeix.

La recomanació. Força llaminar per a famílies amb ganes de tastar pastissos diferents.